

Artikel i Skoven 11/10

Pro Silva diskuterer:

Ekskursioner til Løndal og Ravnholt om certificering.

Pro Silva har afholdt to ekskursioner til henholdsvis Løndal Skovbrug og Ravnholt Gods om certificering af skov.

Begge ekskursioner var meget velbesøgte med ca. 100 og 70-80 deltagere. Fremmødet vidner om den store interesse skovejere og –administratorer viser spørgsmålet. En interesse, der har været støt stigende inden for de sidste par år – måske i erkendelse af at certificering nu ikke længere kan anses for et ”problem”, der går over, men som en påtrængende parameter i skovdriften, det er nødvendigt at tage stilling til.

Ekskursionerne var tilrettelagt således, at Løndal-ekskursionen behandlede dilemmaer, situationer og senarier, som en skovejere stod overfor, når beslutning ja/nej til certificering skulle træffes. På Ravnholt besøgte vi en skovejere, der *havde* ladet sin skov certificere, og ekskursionen demonstrerede hvilke udfordringer og fordele/ulemper skovejeren nu stod overfor.

Begge ekskursioner startede med en kort præsentation af henholdsvis PEFC og FSC standarderne. På Løndal var der herefter et indlæg af Claes Harvald fra Skov-Link AS om hans syn på certificering. Det var meget klart. Claes udtalte, at stillingtagen til certificering nu var påkrævet. Han berettede, at certificeret træ nu var på indkøbslisten for alle hans kunder, og at nogle kunder krævede, at min. 70% af det indkøbte træ skulle være certificeret! Claes forudså, at betingelsen for afsætningen af en væsentlig del af råtræet i Danmark i nær fremtid var betinget af, at det var certificeret. Han rejste spørgsmålet om det i det hele taget var muligt at holde trit mellem efterspørgslen og udbuddet af certificeret træ. Et udsagn der gjorde et vist indtryk på deltagerne.

Resten af dagen på Løndal gik med fremvisning af scenarier i skoven sat i relation til standardens krav. Repræsentanter for flere certificeringsfirmaer deltog i ekskursionen og kommenterede standardens krav til skovdriften ved de enkelte skovdyrkningsplaner. Størst diskussion skabte nogle billeder af ret store renafrifter – hvad lød kravene på – kunne det lade sig gøre? Var standardens krav rimelige set i relation til hele formålet med certificeringen – set i relation til standardens udformning i andre sammenlignelige lande – set i relation til den troværdighed standarden skal opretholde overfor ikke bare skovbruget, men i langt højere grad overfor omverdenen/kunderne.

Andre emner var standardens krav til brugen af ikke hjemmehørende træarter. Var disse krav rimelige i forhold til samme aktører som nævnt ovenfor.

Et gennemgående svar fra certificeringsfirmaerne var på denne ekskursion som på Ravnholt, at diverse dispositioner i skovdriften altid vil blive vurderet ud fra den sammenhæng, de befinder sig i og ”den sunde fornuft” ved dispositionen. Standardernes krav skal naturligvis respekteres, men – især i en indledende fase – kan de godt tillempes, hvis der er en fornuftig skovdyrkningsmæssig begrundelse og, at handlingerne kan ses som en begyndelse til en tilstand, der harmonerer med standardens krav. Situationerne skal endvidere dokumenteres til brug for den følgende audition, hvor tilsynet udføres.

Ravnholt-ekskursionen gav et godt indblik i, hvorledes skovdriften er indrettet *efter* en certificering.

Ejerens begrundelse for at lade sig certificere blev kort opregnet som følger:

- Det er en forsikring for fremtidig afsætning af træprodukterne
- Det er et signal til omverdenen, at driften foregår på en ordentlig og bæredygtig måde og at man tager hånd om naturværdierne
- Forretning: Ejer driver en forretning og ønsker at dokumentere, at også denne del drives efter fastlagte normer. Dette findes naturligt, da de fleste brancher i dag er certificeret grundet miljøkrav eller direkte krav fra forbrugerne

Ekskursionen demonstrerede, hvorledes certificeringen har udløst hensigtsmæssige procedurer for kommunikation mellem ledelse og entreprenører/skovarbejdere/andre. Dette har betydet rationaliseringer og præcision i kommunikationen, og samtidigt sikret at alle er klar over formålet med driften.

Skovadministrationen udtalte, at der blandt de ansatte har været stor tilfredshed med processen og den havde skabt større klarhed, ansvarsfølelse og arbejdsglæde.

Renafdrift, hjemmehørende træarter, biotopregistrering m.v. blev praktisk demonstreret og sat i relation til den daglige drift og administration på ejendommen.

Skovadministrationens sammenfatning af situationen var, at certificeringens hovedevaluering selvfølgelig havde kostet, men at efterfølgende merpriser for visse sortimenter, rationaliseringer og procedureændringer havde bevirket at den løbende omkostning ved certificering måtte betragtes - som minimum - at være udgiftsneutral.

Alt i alt to vellykkede ekskursioner, der så ydermere blev afholdt i strålende eftersommervej.

j. c. briand petersen
formand pro silva